

[Hølge Larsen.]

Ud fra disse synspunkter anbefaler mit parti at stemme for de lovforslag, vi her har til tredje behandling: lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster, forslaget til lov om pris- og avancement, forslaget til lov om indseende med priser, lovforslaget om udbyttebegrænsning, forslaget til lov om ændringer i tjenestemandsløven og forslaget til lov om beregning af et reguleringspristal.

Aksel Larsen: Efter regeringspartiernes vaklen mellem valglyst og valgfrygt er vi nu nået dertil, at de vil forsøge med deres egne plus den højtærede Grønlandsministers stemme at føre den såkaldte helhedsløsning igennem.

Helheden er det ganske vist svært at få øje på. Naturligvis kan ingen fratage regeringen retten til at fremsætte 12 lovforslag og til dem koble 3 tidligere fremsatte lovforslag samt kalde dette en helhed, selv om den økonomiske forbindelse mellem dem er mere eller mindre vanskelig at få øje på. Det lyder jo i hvert fald godt og beslutsomt at sige helhedsløsning. Men nogen løsning for landets økonomiske, statens finansielle, erhvervslivets produktionsmæssige og befolkningens sociale problemer er det jo alligevel ikke. Den såkaldte helhedsløsning må nærmest karakteriseres som en falsk varebetegnelse; nødløsning ville være det rigtigere ord.

Det må jo ikke glemmes, at i juni måned i fjor vedtoges i uskøn enighed mellem regeringspartierne og venstre og de konservative forliget om omsætningsafgiften med tilbehør, og at alle 4 partier om dette forlig erklærede, at det ville bringe alle landets økonomiske vanskeligheder ud af verden og på ny gøre gode tider bedre. Ganske vist blev disse erklæringer afgivet under forudsætning af, at Danmark sammen med England og Norge meget snart blev medlem af fællesmarkedet, men også dette erklærede man for sikkert, ligesom man hævdede, at netop medlemskab af Romunionen var vejen ud af alle de vanskeligheder, som muligvis alligevel ikke blev overvundet ved forliget om omsætningsafgift, om begrænsning af byggeriet, om forøgelse af militæruddgifterne og om pengeudpumpning gennem direkte skattelettelser.

Nu kan naturligvis den højtærede statsminister udtale sig, som om han stadig håber på en snarlig genoptagelse af forhandlingerne i Bruxelles og på et lige så snarligt positivt resultat af dem; men selv den højtærede minister tror jo ikke på den snak. I hvert fald gik regeringen allerede i januar — et halvt år efter aftalen om omsforliget og 5 måneder efter omsætningsafgiftens ikrafttræden — i gang med at forberede det nye økonomiske og skattemæssige forlig, denne gang under navnet helhedsløsning. Det var en praktisk erkendelse af, at forliget af i fjor nærmere havde bragt landet fra dynen og i halmen, end det havde gjort trekvartdårlige tider bare halvgode.

Det lød stærkt og flot, da statsministeren allerede onsdag aften den 27. februar efterlyste et alternativ til regeringens såkaldte helhedsløsning og bebredede de partier, der ikke deltager i regeringen, at de ikke fra mandag til onsdag havde fremlagt en fuldt færdig plan til løsning af landets økonomiske problemer. En sådan plan kunne imidlertid ikke godt være et alternativ til regeringens 12 eller 15 lovforslag, hvoraf i hvert fald de to var forfattet af venstre og de konservative i juni måned i fjor, eftersom den påståede helhedsløsning netop ikke er en plan for en konstruktiv økonomisk politik. En sådan konstruktiv økonomisk politik er vanskeliggjort ved de alvorlige fejl, der blev begået ved forliget i fjor, og som regeringen og de borgerlige oppositionspartier i fællesskab må dele ansvaret for, selv om begyndelsen til den uheldige økonomiske udvikling blev gjort, da regeringen ikke alene lod stå til i foråret 1961, men direkte stod fadder til den mest alvorlige pengeudpumpning, nemlig den, der blev iværksat gennem tilskudsordningen for landbruget, der ikke alene ikke modsvarede af en reel produktionsforøgelse, men modvirkede den nødvendige omlægning og forbedring af såvel landbrugets produktion som dets eksport.

Vort parti modsatte sig denne politik og foreslog støtte til landbrugets rationalisering, produktionsomlægning og forbedring. Vi gjorde opmærksom på, at den inflatoriske udvikling i øvrigt måtte standses, således at erhvervslivets omkostninger ikke stadig steg, og således at formindskelsen i pengenes købekraft ikke fortsatte. De